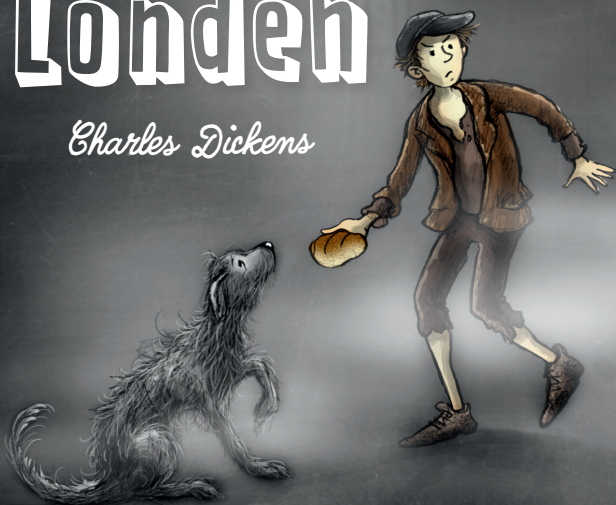

Oliver Twist

Alleen in Londen

Charles Dickens

zwijsen

Zwijsen, dé leespecialist sinds 1846. Ruim 80% van de kinderen leert op school lezen met Zwijsen. Lezen is de basis voor leren: van rekenen tot schrijven, van geschiedenis tot aardrijkskunde. Zwijsen, voor een leven lang leesplezier!

1e druk 2019

ISBN 978 90 487 3691 1

NUR 283

© Uitgeverij Zwijsen B.V., Tilburg, 2019

Tekst: Charles Dickens

Vertaling en bewerking: Ruben Prins

Illustraties: Mariëlla van de Beek

Foto vertaler: Chris van Houts

Grafische elementen op omslag, p. 5, 7, 8, 9, 202, 203, 204:

Shutterstock

Voor België:

Uitgeverij Zwijsen.be, Antwerpen

D/2019/1919/077

Behoudens de uitzonderingen in de Auteurswet mag niets uit deze uitgave worden openbaar gemaakt of veeleenvoudigd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Voor licenties voor knipselkranten en -diensten of voor het overnemen voor onderwijsdoeleinden kunt u contact opnemen met de Stichting PRO: www.stichting-pro.nl. Voor meer informatie over auteursrecht in het onderwijs gaat u naar www.onderwijsauteursrecht.nl.

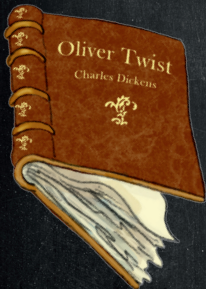
Charles Dickens

Oliver Twist Alleen in Londen

Vertaald en bewerkt door Ruben Prins
Met tekeningen van Mariëlla van de Beek

zwijsen

Lees dit eerst

Wie? Wat? Wanneer?

In de vroege negentiende eeuw schreef de Engelsman Charles Dickens het verhaal **Oliver Twist**. Het boek was eerst een vervolgverhaal in een tijdschrift. Elke maand werd er weer een nieuw stukje van het verhaal afgedrukt. In 1838 verscheen het hele boek.

De tijd waarin het boek is verschenen

Oliver Twist gaat over de weesjongen Oliver, die in de onderwereld van Londen terecht komt. Het is een protestverhaal. In het Engeland van die tijd was namelijk heel veel armoede, kinderarbeid en misdaad. Charles Dickens wilde laten zien wat armoede met mensen doet. De meeste mensen dachten toen dat misdadigers zo geboren werden. Dickens liet zien dat armoede mensen in misdadigers kan veranderen.

De schrijver

Charles Dickens (1812-1870) wist heel goed wat armoede was. Zelf had hij als klein kind hard moeten werken. Dickens was ook bekend met misdaad. Hij werkte een tijdje als rechtbanktekenaar. Hij maakte dus tekeningen van misdadigers, wanneer ze voor de rechter moesten komen. Daar heeft hij ongetwijfeld veel inspiratie voor dit boek opgedaan.

Weetje

De naam Dickens was in de negentiende eeuw een scheldwoord. Het was een ander woord voor de duivel.

Klassieker

De verhalen over Oliver Twist waren al meteen een succes. Dat kwam vooral doordat Dickens over misdaad en moord schreef. In zijn tijd werd dat bijna niet gedaan. Dat hoorde niet, vond men. Maar de mensen vonden de verhalen geweldig. Het hielp ook dat ze steeds een maand op een nieuw stukje moesten wachten. Het boek is altijd een succes gebleven. Er zijn films en ook een musical van het verhaal gemaakt.

Ben je klaar om het beroemde verhaal te gaan lezen?

Inhoud

Olivers eerste gevecht	13
Olivers eerste jaren	16
'Mag ik nog wat?'	21
De doodgraver	24
Doodskisten	29
Het dieptepunt	33
Naar Londen	39
In Londen	43
Spelen en stelen	48
Aan het werk	53
Voor de rechter	57
Het portret	61
Paniek	66
Olivers geluk	70
Naar de boekwinkel	75
Vergif	80
De klus	86
De tocht met Sikes	90
De inbraak	94

Ondertussen in het armenhuis	99
Monks	104
In de greppel	109
Mooie, lieve Rose	113
Oliver vindt het geluk	117
De gestoorde man	121
Meneer Bumble en de vreemdeling	126
Mevrouw Bumble vertelt	131
Nancy's tranen	137
Naar het hotel	143
Het geheim van Monks	147
Rose ontmoet meneer Brownlow	152
Oude bekenden	158
Nancy's nieuwe vriend	162
De spion	166
De woede van Sikes	170
Monks moet bekennen	175
De wraak van Nancy	182
Oliver ontmoet Monks	188
Het geheim van Rose	192
Fagins laatste uren	196
Hoe ging het verder?	200

Olivers eerste gevecht

Dit boek was bijna niet geschreven. Of het was maar een paar bladzijden dik geweest. Dit verhaal gaat namelijk over het leven van Oliver Twist. En toen hij geboren werd, was het de vraag of hij de eerste vijf minuten zou overleven.

Oliver Twist werd geboren in een armenhuis, een plek voor mensen die straatarm én dakloos waren. Zoals gezegd, de eerste vijf minuten van zijn leven waren een gevecht. Hij lag op een keihard matrasje en had de grootste moeite om te gaan ademen.

Oliver vocht helemaal alleen. De twee mensen die hem konden helpen, deden niet veel. De ene was een oude verpleegster die bijna altijd dronken was. De andere was een dokter die te weinig betaald kreeg om zich iets van Olivers gevecht aan te trekken. Bovendien, de dood was iets normaal in een armenhuis.

Maar het lukte Oliver om te gaan ademen. Hij nieste en liet daarna aan iedereen weten dat hij leefde door luidkeels te gaan huilen.

Zijn moeder hoorde zijn gehuil. Ze hief haar bleke, jonge gezicht op van haar kussen en fluisterde met een zwakke stem: 'Laat me het kind zien, voordat ik sterf.'

‘Kom, kom,’ zei de dokter. Hij draaide zich om van het vuur waaraan hij zijn handen had zitten warmen. ‘Het is nog te vroeg om over de dood te praten.’ Hij stond op en gaf Oliver aan zijn moeder. Ze drukte haar koude, bleke lippen op zijn voorhoofdje en streelde zijn gezichtje. Toen keek ze met wilde ogen om zich heen, zakte terug in het kussen en stierf.

De dokter en verpleegster probeerden haar nog warm te wrijven. Helaas hielp het niet meer. ‘Arm schaap,’ zei de verpleegster. Ze nam een slok uit een groen drankflesje en stopte het daarna snel terug in een zak van haar lange jurk.

De dokter trok ondertussen zijn mantel aan. ‘De baby is zwak en zal het waarschijnlijk moeilijk krijgen. Wanneer dat gebeurt, geef dan maar een beetje melk om hem rustig te houden.’ Hij wierp een blik op de gestorven vrouw. ‘De moeder was een mooi meisje. Waar kwam ze vandaan?’ ‘Ze is hier afgelopen nacht gebracht,’ antwoordde de oude vrouw. ‘Ze hebben haar op straat gevonden. Aan haar kapotte schoenen te zien, had ze een flink stuk gelopen. Maar waar ze vandaan kwam, waar ze naartoe ging en hoe ze heette, weet niemand.’

De dokter tilde de linkerhand van het meisje op. ‘Geen trouwring. Het bekende verhaal dus.’ Hij

schudde droevig zijn hoofd. ‘Nou, goedenacht nog.’ En zo liet hij Oliver achter, met alleen de dronken verpleegster om voor hem te zorgen. Zo zonder kleren onder zijn eerste deken zou hij het kind kunnen zijn van een edelman óf van een bedelaar. Maar toen de verpleegster hem later aankleedde in oude, vergeelde katoenen kleren, werd het wel duidelijk wat hij was. Hij was een wees in een armenhuis, klaar voor een leven vol ellende, honger en verwaarlozing. Oliver huilde er lustig op los. Als hij had geweten wat hem allemaal te wachten stond, had hij waarschijnlijk nog harder gehuild ...

Olivers eerste jaren

In het armenhuis was er niemand om voor de kleine Oliver te zorgen. Hij werd naar een kindertehuis in de buurt gestuurd. Daar kroop hij met nog zo'n dertig andere weeskinderen over de koude vloer. Ze hoefden zich in ieder geval geen zorgen te maken dat ze te veel kleren of te veel eten kregen.

Mevrouw Mann, de oude vrouw die voor hen moest zorgen, was heel ervaren. Ze wist wat goed was voor kinderen. En een volle maag was volgens haar gevaarlijk voor hun gezondheid. Ze wist vooral ook wat goed was voor háár. Dus het geld dat ze kreeg om eten voor de kinderen te kopen, hield ze voor zichzelf.

Er was wel een bestuur dat moest controleren of het goed ging met de kinderen, maar de dag voordat er een inspecteur zou komen kijken, werd het kindertehuis altijd ingelicht. Daardoor waren de kinderen tijdens de controle altijd schoon en netjes aangekleed.

Zo werd Oliver opgevoed, hoewel je van 'gevoed' moeilijk kon spreken.

Op zijn negende verjaardag was Oliver een bleek,

mager jongetje, te klein voor zijn leeftijd. Maar alle klappen en de verwaarlozing van mevrouw Mann kregen hem niet klein. Oliver had een sterk karakter. Dat was waarschijnlijk ook de reden dat hij het gered had om negen jaar te worden. Oliver vierde zijn negende verjaardag in het kolenhok, samen met twee andere jongens. Ze hadden een flink pak rammel van mevrouw Mann gekregen, omdat ze het lef hadden gehad te zeggen dat ze honger hadden.

Terwijl Oliver in het kolenhok zat, kreeg mevrouw Mann bezoek van meneer Bumble, de boodschapper van het bestuur.

Door het raam zag ze de man aan de poort rammelen. ‘Snel!’ siste ze tegen het meisje dat voor haar werkte. ‘Breng Oliver en die twee andere etters naar boven om zich te wassen!’ Ze rende naar buiten om de poort open te maken. Die zat altijd op slot, om onaangekondigd bezoek buiten te houden.

‘Hoe durft u mij voor de poort te laten wachten?’ foeterde meneer Bumble. ‘Weet u wel dat ik een gemachtigde van de gemeente ben, mevrouw Mann?’

‘Het spijt me, meneer,’ sprak mevrouw Mann onderdanig. ‘Ik was de kinderen aan het vertellen dat u eraan kwam. Ze zijn zó dol op u.’

‘Goed, goed,’ gromde meneer Bumble. ‘Dat zal uiteraard zo zijn, mevrouw Mann. Gaat u voor. Ik heb zaken met u te bespreken.’

Ze gingen naar binnen en liepen naar een klein spreekkamertje met een stenen vloer. Mevrouw Mann zette een stoel voor de dikke ambtenaar neer.

‘Ga snel zitten, meneer Bumble. U hebt een lange wandeling gehad. U zult wel dorst hebben.’ Ze pakte een drankfles uit de kast.

‘Nee, dank u,’ zei meneer Bumble. ‘Geen druppel.’ ‘Ach, een klein slokje kan toch geen kwaad, meneer Bumble?’

Meneer Bumble kuchte en keek belangstellend naar de fles. ‘Wat is het precies?’

‘Jenever, meneer,’ antwoordde mevrouw Mann. ‘Ik heb het in huis voor de kinderen.’

‘Geeft u dure jenever aan de kinderen?’

Mevrouw Mann knikte en schonk snel een glaasje in. ‘Het is tegen de pijn, meneer. En jenever is misschien duur, maar ik kan de kinderen gewoon niet zien lijden.’

‘U bent een goede vrouw,’ sprak meneer Bumble gewichtig. Hij pakte het glaasje en dronk het meteen half leeg. ‘Ik zal het gemeentebestuur over u vertellen. Goed, dan nu de reden waarom ik hier ben. Oliver Twist is vandaag negen jaar geworden.’

We hebben niets over zijn ouders kunnen ontdekken.’

‘Maar, eh ... hoe komt hij dan aan zijn naam?’ vroeg mevrouw Mann voorzichtig.

‘Die heb ik hem gegeven,’ antwoordde meneer Bumble trots. ‘We geven de wezen een naam volgens het alfabet. Degene voor Oliver was een S – die heb ik Swubble genoemd. Daarna kwam de T – dat werd dus Twist. De volgende heet Unwin en dan Volkins en ... nou goed, zo gaat dat dus. In ieder geval, Oliver Twist is nu negen jaar en oud genoeg om naar het armenhuis terug te keren. Breng hem bij me.’

Terwijl mevrouw Mann hem haalde, dronk meneer Bumble zijn glaasje leeg. Oliver, ondertussen bijna schoon, werd de kamer binnengebracht.

‘Wil je met mij meegaan, Oliver?’ vroeg meneer Bumble plechtig.

Oliver was blij dat hij bevrijd zou worden van mevrouw Mann. Toch zei hij niets. Mevrouw Mann was achter meneer Bumble gaan staan. Met een gemene grijns op haar gezicht liet ze hem haar vuist zien. Oliver begreep dat gebaar maar al te goed. Hij had die vuist vaak genoeg op zijn lichaam gevoeld.

‘Gaat ... gaat zij ook mee?’ stamelde hij.

‘Helaas niet,’ zei meneer Bumble. ‘Ze kan je

Oliver heeft weinig geluk in zijn leven. Zijn ouders zijn dood en hij groeit op in een tehuis. Oliver wordt gepest en zelfs mishandeld. Hij vlucht naar de grote stad Londen. Daar leert hij een vreemde jongen kennen die Sluwe Vos wordt genoemd. De Vos neemt hem mee naar de oude Fagin, de doortrapte baas van een dievenbende. Oliver komt in de onderwereld van Londen terecht. Zal hij ooit nog kunnen ontsnappen?

Stap in de wereld van Oliver Twist en leef met hem mee in dit mooie en spannende verhaal!

NUR 283

ISBN 978-90-487-3691-1

9 789048 736911

www.zwijsen.nl